

Diada Nacional 2017

Declaració del PSC

La Diada Nacional, l'11 de setembre, és un símbol: el de la unitat del poble de Catalunya, siguin quins siguin els seus ideals i les seves opinions polítiques, al voltant dels anhels col·lectius de justícia, de llibertat i d'autogovern.

La Diada, com ho és la senyera de tots i totes, constitueix la representació de tot allò que ens uneix com a catalans i catalanes per damunt de les lògiques discrepàncies d'una societat plural i democràtica. Volem que la Diada –com la senyera– segueixin sent els símbols d'aquesta unitat civil que les nostres institucions d'autogovern han de preservar amb cura i tenacitat.

Els i les socialistes catalans volem aprofitar la Diada Nacional per reiterar que l'encaix de Catalunya amb la resta d'Espanya té solució. És possible defensar els drets de Catalunya en una Espanya democràtica i respectuosa de la diversitat nacional.

Els problemes són reals i són de fons. Estan relacionats amb el finançament, amb la distribució de les competències, amb la capacitat de participar en la definició de les polítiques estatals i europees, amb la defensa de la nostra singularitat cultural i lingüística. Estan relacionats sobretot amb el reconeixement, des d'Espanya, de les aspiracions nacionals catalanes. I amb el reconeixement recíproc, des de Catalunya, del marc constitucional i estatutari que regula les nostres institucions.

Sabem que és possible, però no fàcil. Cal que es produeixi un canvi d'actitud i fins i tot de llenguatge per part de tots. Hem de tornar al respecte de la llei i al llenguatge de la negociació i del pacte.

Nosaltres, socialistes catalans, volem ajudar a construir aquesta solució. Per això, davant l'atmosfera de tensió propiciada per la fugida endavant dels uns i la incapacitat de proposar solucions dels altres, cridem a la societat catalana a donar suport a una via que impliqui:

- Insistir davant els governs de Catalunya i d'Espanya, i les forces polítiques que els donen suport, que aquest ambient de confrontació no ens porta enlloc. Seguir per aquest camí ens porta a trobar més problemes que no pas solucions.

- Impulsar l'inici de negociacions entre els dos governs sobre les qüestions concretes més urgents relacionades amb la dotació d'infraestructures, el finançament de la Generalitat i el respecte a les competències en matèria, entre d'altres, de llengua i cultura.

- Abordar la negociació del sistema de finançament de l'autogovern, amb l'objectiu de garantir uns recursos suficients, un repartiment just de l'esforç de solidaritat i uns mecanismes de coresponsabilitat que assegurin l'autonomia fiscal en els ingressos i en les despeses.

- Plantejar al Congrés dels Diputats l'obertura del debat sobre la reforma constitucional que necessita Espanya i que ha d'implicar, entre d'altres qüestions, el reconeixement nacional de Catalunya, noves regles per al repartiment competencial, un finançament adequat i un Senat federal.

- Construir, a Catalunya, un acord bàsic entre els diversos sectors polítics, socials i econòmics, que permeti desbloquejar la situació i reprendre el camí del pacte que tants bons resultats ha donat històricament a la societat catalana.

Aquest canvi d'actitud en relació al conflicte institucional, ha de permetre també canviar l'agenda de govern al nostre país.

El procés ho tapa tot. I correm el risc que, ara que l'economia creix, el debat sobre el repartiment dels beneficis del creixement i les reparacions sobre els costos de la crisi romanguin en un segon pla. Hem de dir, alt i clar, que ara és l'hora de parlar del treball, de l'habitatge, de la indústria, de la recerca, de l'educació, de la sanitat; en definitiva, dels serveis a les persones.

Visca l'Onze de Setembre!!
Visca Catalunya!

